

La xarxa de la ultradreta s'estén a València

Els negocis de José Luis Roberto

José Luis Roberto, president local de la Central Obrera Nacional Sindicalista, CONS, a València, és, a més del director d'un col·legi del Ministeri de Defensa a Paterna (l'Horta), propietari d'un *pub* neonazi, d'una empresa de seguretat i conseller d'administració d'una emissora de ràdio.

Les bregues entre la CONS i la JNS encara continuen.

RAFA GIL

Dijous 15, 11'30. Una trucada telefònica anònima demanava per la redactora rossa que treballava en un tema relacionat amb la ultradreta: "Una periodista de la redacció de EL TEMPS hizo unas fotos a nuestro compañero José Luis Roberto, valiéndose de unos argumentos enganosos, ya que después hemos sabido que en realidad está elaborando un reportaje que nada tiene que ver con la conversación que mantuvo con nuestro compañero. Si en EL TEMPS aparece publicado un artículo

en el que se hable de las actividades de José Luis Roberto y aparece implicado el Ministerio de Defensa, las calles de Valencia se llenaran con el nombre, dirección y teléfono de todos los trabajadores d'EL TEMPS. Les advierto que peligra tanto su integridad física como la de sus bienes. Cada uno ha de ser responsable de sus actos".

LA VENA PEDAGÒGICA
DE ROBERTO

Des de fa dos anys, José Luis Roberto

Navarro dirigeix el col·legi públic Jaume I de Paterna, un dels centres d'EGB que no han estat transferits i depenen de forma conjunta dels Ministeris de Defensa i d'Educació. Al centre hi ha un total de 390 alumnes que són de forma majoritària fills de militars, guàrdies civils i policies.

Roberto va entrar al col·legi per un concurs de mèrits ja que fins aquest curs tots els professors hi accedien d'aquesta manera i no per oposició. Referent a aquest tema, el tinent coronel Pedro

Brujao García, cap de la Subunitat de Relacions i Difusions del Ministeri de Defensa, va declarar a EL TEMPS, "no conèixer les circumstàncies de l'elecció del director". El Ministeri tampoc no estava assabentat que els monitors que acompanyen els xiquets del col·legi, quan van de campament, porten unes samarretes en les quals es pot llegir el nom del sindicat CONS al costat del nom del col·legi. Per la seua banda, Roberto destaca que mentre els alumnes estan de campament "no estan drogant-se o amb les litrones" al temps que remarca que "en aquest centre no hi ha fracàs escolar perquè no hi ha la problemàtica que genera tenir uns pares separats, alcohòlics o en l'atur".

LA VENA HOSTALERA

Pel setembre de l'any passat obria a València el *pub* Lili Marlen. Situat en el carrer Salamanca, en una de les zones més marxoses de la ciutat, el local va ser polèmic des del moment de la inauguració. La seua decoració, composta per pòsters de la CEDADE i altres grups ultradretans, a més de motius nazis, està presidida per un retrat del caudillo emmarcat en fusta daurada que delimita molt clarament el públic.

Malgrat que, des del principi, amplis sectors de l'opinió pública interpretaren l'obertura d'aquest local com una provocació i que arribà a sofrir un incendi intencionat, les circumstàncies del qual no han quedat esclerides, cinc mesos després continua obert. Les seues celebracions del 20-N, anunciades amb octavilles on es llegeix "Zona Nacional, 20-N, cerveza gratis" i les seues nits de dijous dedicades als himnes nacional-revolucionaris, l'han convertit en un punt de reunió per a tots els sectors de la sempre present ultradreta valenciana.

Darrere del negoci es troba la CONS, Central Obrera Nacional Sindicalista, un sindicat d'àmbit estatal que té a València una de les seues més actives. Fundada l'any 1977, actualment, segons indiquen fonts del sindicat a la premsa, té 3.000 afiliats a València i és una organització molt activa en tota mena de camps. El president de l'agrupació local, José Luis Roberto, va obtenir el *pub* de la mà de Fernando Sáez Benito, antic treballador de l'empresa Levantina de Seguridad i i de Javier Mompó Bucalón,

conegut per les seues vinculacions amb Fuerza Nueva i tots dos, ara, propietaris del gimnàs Forma, situat al carrer de Sueca, 47, on van fent musculatura els guàrdies de Levantina.

LA VENA 'PROTECTORA'

Al taulell d'anuncis del *pub* es pot trobar un retall de premsa on apareix la publicitat d'una empresa de seguretat, Levantina de Seguridad, que demana vigilants jurats. L'empresa és la mateixa que protegeix el Lili Marlen, i té la seu a la Gran Via Marquès del Túria núm. 28-7. Aquesta adreça és la mateixa que té la CONS, tal com demostra la bústia de la porta 7 on apareixen, a més, els noms de José Luis Roberto i Manuel Salazar Aguado. La relació entre el sindicat ultradretà i l'empresa autoritzada legalment a portar armes és ben evident.

Levantina de Seguridad es va fundar el juliol de 1980 amb un capital social d'un milió dues mil pessetes. Els socis fundadors van ser José Luis Roberto Navarro, Fernando Alandete Gordo i Javier Benítez Olivares, i el gerent va ser el pare del primer, José Luis Roberto Recatalá; posteriorment, Fernando Alandete vendria les seues participacions als altres dos socis. Registrada com a empresa de seguretat i vigilància, l'uniforme dels seus treballadors és ben característic ja que, a més de la pistola i la porra, incorpora una boina que es col·loca de costat, en el més pur estil carlí.

Els guàrdies de Levantina s'encarreguen de protegir moltes de les discoteques situades al terme del Saler, especialitzades a obrir a altes hores de la matinalada del diumenge per recollir els supervivents de la nit valenciana, és el cas de Barraca. Spook i de sales com Woody, Tropical o el bingo Tres Forques, però també tenen entre els seus clients la Fira de Mostres de València i vetllaren per la pau en les mogudes *pop-rock* que organitzà la Diputació Provincial. La fira ha pagat pels seus serveis onze milions i mig de pessetes des de principis de l'any 1988.

La situació de Levantina de Seguridad és de franca expansió i per això, el 25 d'abril de 1989 es van modificar els estatuts de la societat per tal de convertir-se en una empresa d'àmbit estatal i abandonar la circumscripció provincial a la qual s'havien limitat fins ara. Una al-

tra operació d'expansió va ser la creació, el febrer de l'any passat, de Levantina de Servicios Generales, que té com a seu oficial, una vegada més, el pis de Marquès del Túria 28. La societat, malgrat no figurar com a empresa de seguretat, i no estar per tant autoritzada perquè els seus empleats porten armes, es dedica també a la protecció de locals d'oci menys problemàtics. Els seus socis són, també, José Luis Roberto i Javier Benítez Olivares.

LA VENA PERIODISTICA

El 2 de juny de 1987, una representació dels consellers delegats de la societat Ondas Valencia, SA aprovava l'ampliació del nombre de membres del consell d'administració i nomenava Pascual de Catalayud, Benedicto Ramos Arnau i José Luis Roberto Navarro. Ondas Valencia és la propietària de l'emissora de ràdio en FM Intervalencia.

Intervalencia era el 1986 una emissora amb un dèficit superior als 27 milions de pessetes. Un viatge del líder nacional per excel·lència, Blas Piñar, amb un xec d'un milió de pessetes a la butxaca, va ser l'empenta definitiva que consolidà l'operació encapçalada per l'estranya associació cultural Unión Hispana, hereva de Fuerza Nueva.

L'objectiu era ben senzill, tal com indicà Blas Piñar: era el primer pas d'una maniobra de relançament de la seua opció política estructurada, consistent a fer-se amb el control d'una xarxa de mitjans de comunicació. Aquesta presa de l'emissora va ser possible, entre altres coses, per la desídia de la Generalitat, que va ser advertida a temps pels anteriors propietaris. L'afer va alçar una bona polseguera entre els mitjans de comunicació ja que tant la direcció com el personal d'Intervalencia es trobaren indefensos davant el canvi de propietat.

La vena agressiva de José Luis Roberto va ser ben prompte coneguda entre els estudiants universitaris que van tenir la desgràcia de conviure amb ell. La seua vinculació a la dreta comença com a cap de les JONS i el porta després a la CONS.

El 1976 va ser detingut preventivament en relació a l'atemptat amb bomba comès al Nou Estadi del Levate U.D., poc abans de la Trobada dels Pobles. El cinc de gener de 1980 es va veure envol-

tat en un tiroteig mentre intentava, amb els seus companys de la CONS, enganxar cartells damunt d'uns altres del Frente de Juventudes. Un tal Carbonell li va disparar un tret que va estar a punt de travessar-li la gola. Més tard, el seu nom torna a aparèixer en relació amb altres agressions, com és el cas del 28-8-87 quan un delinqüent comú va ser apallissat.

També volia ser protagonista en la jornada del 14-D, quan junt amb uns quants militants d'extrema dreta va agredir amb pals un grup de manifestants a l'altura del Palau de Justícia. Ara, el diari *El País*, que va publicar la informació, s'enfronta a una querella per calúmnies interposada pel mateix José Luis Roberto.

La xarxa ultra, amb la figura de José Luis Roberto com a home clau, té ja tots els ingredients. Tant el *pub* com l'emissora funcionen com a aparells de propaganda, ja que la CONS té un gran interès a arribar a captar un major nombre de sindicalistes.

En qualsevol cas, la història de la CONS és ben complicada. Des del moment de la seua inscripció en el registre d'associacions ja es va manifestar la polèmica perquè dos grups diferents volien les sigles. Després d'una època d'activitats, el 1981 celebraren a Barcelona el darrer congrés nacional. En la seua central no s'explicaven que un membre poguera ser a la vegada empresari, "per a això hi ha la CEOE", i reconeixien que es tractava d'un sindicat molt minoritari amb una gran autonomia i aquesta era la causa que no estigueren assabentats de les activitats dels seus companys de València.

Roberto, a més de controlar la CONS valenciana, dirigeix l'empresa de seguretat que nodreix bàsicament el sindicat, i té per tant al seu abast un cos armat i ensinistrat. Els seus anuncis demanen joves entusiastes i prometen excel·lents recompenses a canvi d'un suport total a l'empresa.

Levantina de Seguridad, Lili Marlen, Intervalencia Radio i CONS, formen un còctel ben explosiu en mans, únicament, de José Luis Roberto, un personatge en qui el Ministeri de Defensa ha depositat la seua confiança per a dirigir un col·legi.

Tona Català i Jordi Sebastià